

Čís. 773.

Krádež (podílnictví na krádeži) předpokládá, že odcizená věc má cenu, byť i nepatrnou.

(Rozh. ze dne 14. března 1922, Kr I 142/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 1. října 1921, kterýmž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podílnictví na krádeži dle § 464 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a přikázal věc příslušnému okresnímu soudu, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.

Důvody:

Podílnictví na krádeži předpokládá v první řadě vědomí, že věc, kterou na se pachatel převádí neb ukrývá, pochází z krádeže t. j. z činu, který má všechny zákonné známky krádeže. Z definice krádeže v § 171 tr. zák., ze slov »pro svůj užitek«, pak ze zákonných ustanovení, dle kterých podmínkou zločinné krádeže je obvykle cena předmětu odcizeného, plyne, že krádež nemůže býti spáchána na věcech bezcenných. Podílnictví na krádeži předpokládá tudíž vědomí podílníka, že věc ukradená má cenu, byť i nepatrnou. Obžalovaný hájil se tím, že se domníval, že v balíčku, který mu trestanec Josef O. dal, jsou pouze bezcenné odpadky kůže. Soud nalézací prohlásil toto hájení se obžalovaného, jenž tvrdil vlastně omyl, dle § 2 lit. e) tr. zák. trestnost vylučující, za nerozhodné, ježto prý trestanec nemá práva si přivlastniti a někomu darovati ani bezcenné odpadky, a nezabýval se proto vůbec řešením otázky pravděpodobnosti tohoto hájení a řešením další otázky, zda stěžovatel měl úmysl, si tyto odpadky ponechati i pro případ, že by odpadky ty cenu měly (dolus eventualis). Stavíc se na stanovisko tvrzení obžalovaného, že se tento domníval, že odnáší z trestnice bezcenné odpadky kůže, uplatňuje zmateční stížnost zmatek dle § 281 čís. 9 b) tr. ř., tvrdíc omyl, trestnost vylučující. Zmateční stížnost je vzhledem k shora uvedenému úplně oprávněna. Mínění soudu nalézacího, že pro podílnictví na krádeži stačí již ta okolnost, že pachatel krádeže neměl práva přisvojiti si odpadky, třeba bezcenné, a že tato okolnost byla podílníkovi známa, neobstojí před zákonem. Odcizení věci bezcenné může býti trestné třeba disciplinárně, ku skutkové podstatě krádeže však nestačí. Není-li však splněna skutková podstata krádeže — není též dáno podílnictví na krádeži. Bylo proto povinností soudu nalézacího, zabývati se otázkou, zda si stěžovatel skutečně právem mysliti mohl, že v balíčku trestancem O-em mu daném jsou bezcenné odpadky a zda nejednal v úmyslu, si odpadky pokud se týče kůže, jež v balíčku byly, ponechati i pro případ, že by byly měly nějakou, třeba nepatrnou, cenu. Jde tu tudíž o zmatek dle § 281 čís. 9 b) tr. ř. a bylo rozsudek v odpor vzatý podle § 5 zákona ze dne 3. prosince 1877, čís. 3 ř. z. z roku 1878 zrušiti a ježto se nelze obejít bez opětovného hlavního přelíčení, slušelo uznati tak jak shora uvedeno.